

17

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 18 grudnia 2006 r.

w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń²⁾

Na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) sposób i tryb postępowania przy:

a) podejrzeniu klasycznego pomoru świń, zwanego dalej „chorobą”,

b) stwierdzaniu choroby;

2) sposób i warunki określania obszaru zapowietrzonego i zagrożonego;

3) środki stosowane przy zwalczaniu choroby;

4) sposoby czyszczenia i odkażania;

5) warunki i sposób ponownego umieszczania świń w gospodarstwie;

6) warunki i sposób wprowadzania szczepień interwencyjnych.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) świnia — zwierzę z rodziny Suidae;

2) dzik — świnie, która nie jest utrzymywana lub hodowana w gospodarstwie;

3) instrukcja diagnostyczna — instrukcję przygotowaną w celu zapewnienia jednolitych procedur diagnozowania choroby, określoną w decyzji Komisji 2002/106/WE z dnia 1 lutego 2002 r. zatwierdzającej Podręcznik diagnostyczny ustanawiający procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek oraz kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia klasycznego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 39 z 9.02.2002, str. 71; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 139);

4) świnia podejrzana o chorobę lub zakażenie — świnie, u której za życia lub po śmierci występują objawy kliniczne lub zmiany patologiczne wskazujące na chorobę lub zakażenie, albo świnie, co do której powzięto podejrzenie wystąpienia choroby lub zakażenia na podstawie wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

5) świnia chora lub zakażona — świnie, u której za życia lub po śmierci urzędowy lekarz weterynarii stwierdził chorobę na podstawie objawów klinicznych, zmian patologicznych lub wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną;

6) metapopulacja dzików — grupę lub podgrupę dzików mającą ograniczone kontakty z innymi grupami lub podgrupami dzików;

7) ognisko pierwotne choroby — ognisko choroby na obszarze powiatu niepowiązane epizootycznie z innym ogniskiem choroby w tym samym powiecie lub pierwsze stwierdzone ognisko choroby w innym powiecie;

8) gospodarstwo kontaktowe — gospodarstwo, do którego została przeniesiona choroba;

9) obszar o wysokim zagęszczeniu świń — obszar o promieniu 10 km wokół gospodarstwa, w którym znajdują się świnie chore lub zakażone, podejrzane o chorobę lub zakażenie oraz w którym zagęszczenie świń jest większe niż 800 świń na km², a ponadto gospodarstwo to jest położone w powiecie, na obszarze którego zagęszczenie świń jest wyższe niż 300 świń na km², lub w odległości nie większej niż 20 km od granic takiego powiatu;

10) szczepionka znakowana — szczepionkę, po zastosowaniu której jest możliwe odróżnienie, poprzez przeprowadzenie badań laboratoryjnych zgodnie z instrukcją diagnostyczną, świń szczepionych od zwierząt, które uległy zakażeniu szczepem terenowym wirusa choroby.

§ 3. 1. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu wystąpienia choroby w gospodarstwie podejmuje niezwłocznie, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, następujące czynności, mające na celu stwierdzenie albo wykluczenie choroby:

1) nakazuje posiadaczowi świń sporządzenie spisu wszystkich świń w gospodarstwie, z określeniem kategorii wiekowych i hodowlanych tych świń, oraz podaniem liczby świń padłych i świń podej-

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. Urz. WE L 316 z 1.12.2001, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 234).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830.

rzanych o chorobę lub zakażenie, który jest udostępniany do wglądu powiatowemu lekarzowi weterynarii; dane w spisie posiadacz świń uaktualnia z uwzględnieniem świń urodzonych lub padłych od dnia podejrzenia wystąpienia choroby;

2) przeprowadza:

- a) dochodzenie epizootyczne,
- b) kontrolę prawidłowości oznakowania świń i prowadzenia księgi rejestracji, które są określone w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;

3) zakazuje:

- a) wyprowadzania świń z pomieszczeń, w których są utrzymywane, lub nakazuje ich utrzymywanie w gospodarstwie w miejscu wykluczającym kontakt z pozostałymi świniami i innymi gatunkami zwierząt,
- b) wprowadzania do gospodarstwa i wyprowadzania z gospodarstwa świń oraz może zakazać wyprowadzania z gospodarstwa innych gatunków zwierząt;

4) nakazuje:

- a) przeprowadzenie dezynsekcji lub deratyzacji w gospodarstwie, jeżeli to konieczne,
- b) stosowanie przy wejściach i wyjściach, wjazdach i wyjazdach z gospodarstwa oraz z pomieszczeń, w których są utrzymywane świny, wskazanych przez niego produktów biobójczych w rozumieniu przepisów o produktach biobójczych, zwanych dalej „produktami biobójczymi”,
- c) zachowanie zasad higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania choroby, w szczególności odkażanie rąk i obuwia przez osoby wchodzące do gospodarstwa lub z niego wychodzące,
- d) czyszczenie i odkażenie środków transportu przed opuszczeniem przez nie gospodarstwa.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża pisemną zgodę na:

- 1) przemieszczanie osób i środków transportu do gospodarstwa oraz z gospodarstwa, w którym są utrzymywane świny podejrzane o chorobę lub zakażenie;
- 2) wnoszenie lub wywożenie z gospodarstwa zwłok świń, mięsa pozyskanego ze świń, wyrobów mięsnych pozyskanych ze świń, materiału biologicznego świń, pasz, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oraz nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, które mogłyby przenieść wirusa choroby.

3. Niedopuszczalne jest wnoszenie lub wywożenie z gospodarstwa mięsa pozyskanego ze świń oraz wyrobów mięsnych pozyskanych ze świń, podejrzanych o chorobę lub zakażenie, w celu wprowadzania na rynek, a także materiału biologicznego świń podejrzanych o chorobę lub zakażenie, w celu umieszczania na rynku.

4. Środki, o których mowa w ust. 1—3, stosuje się do dnia wykluczenia choroby przez powiatowego lekarza weterynarii.

5. Jeżeli wymaga tego sytuacja epizootyczna, w szczególności gdy gospodarstwo jest położone na obszarze o wysokim zagęszczeniu świń, powiatowy lekarz weterynarii:

1) może zastosować środki określone w § 4 w całym gospodarstwie albo w części gospodarstwa, gdzie jest utrzymywane stado, w którym znajdują się świny podejrzane o chorobę lub zakażenie, jeżeli stado to jest utrzymywane w całkowitej izolacji od innych stad świń w gospodarstwie;

2) pobiera, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, w przypadku, o którym mowa w pkt 1, reprezentatywną liczbę próbek od świń zabitych w celu stwierdzenia albo wykluczenia obecności wirusa choroby;

3) może tymczasowo określić obszar zagrożony wokół gospodarstwa i w tym obszarze zastosować niektóre albo wszystkie środki, o których mowa w ust. 1 i 2; przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia choroby w gospodarstwie wyznacza je jako ognisko choroby oraz, poza środkami określonymi w § 3 ust. 1—3, podejmuje dodatkowo następujące działania:

1) nakazuje i nadzoruje:

- a) niezwłoczne zabicie wszystkich świń, w sposób wykluczający rozprzestrzenianie wirusa choroby, w szczególności podczas transportu i zabijania zwierząt,
- b) pobranie od zabitych świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, odpowiedniej liczby próbek, w celu ustalenia sposobu wprowadzenia wirusa choroby do gospodarstwa oraz czasu, jaki mógł upłynąć od dnia jego wprowadzenia do dnia stwierdzenia choroby,
- c) przetworzenie zwłok świń oraz mięsa i wyrobów mięsnych pozyskanych ze świń poddanych ubojowi w okresie od dnia prawdopodobnego wprowadzenia wirusa choroby do gospodarstwa do dnia stwierdzenia choroby w tym gospodarstwie, w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92), zwanym dalej „rozporządzeniem 1774/2002/WE”,

d) zniszczenie:

- materiału biologicznego świń, pobranego w okresie od dnia prawdopodobnego wprowadzenia wirusa choroby do gospodarstwa do dnia stwierdzenia choroby w tym gospodarstwie,
- przedmiotów i substancji, które mogły zostać skażone, w tym pasz, chyba że poddano je obróbce zapewniającej zniszczenie wirusa choroby,
- przedmiotów jednorazowego użytku, które mogły zostać skażone, w tym wykorzystywanych przy uboju,

e) czyszczenie i odkażenie, a jeżeli to konieczne — dezynsekcję, pomieszczeń, w których były utrzymywane świnię, środków transportu używanych do transportu świń lub ich tusz oraz przedmiotów, sprzętu, ściółki, obornika i gnojowicy, które mogły zostać skażone;

2) wysyła próbki, pobrane zgodnie z instrukcją diagnostyczną, do badań laboratoryjnych w celu określenia typu genetycznego wirusa choroby — w przypadku ogniska pierwotnego choroby.

§ 5. 1. Powiatowy lekarz weterynarii może odstąpić od stosowania środków, o których mowa w § 4 pkt 1:

- 1) lit. a i lit. d tiret pierwsze, jeżeli chorobę stwierdzono w laboratorium, ogrodzie zoologicznym, rezerwacie przyrody lub na ogrodzonym obszarze, na którym są utrzymywane świnię na potrzeby prowadzenia podstawowych lub stosowanych badań naukowych lub do celów związanych z ochroną gatunków lub rzadkich ras hodowlanych;
- 2) lit. a, jeżeli gospodarstwo składa się co najmniej z dwóch stad świń, w stosunku do stad, w których nie podejrzewa się wystąpienia ani nie stwierdzono choroby, w celu umożliwienia zakończenia tuczu świń w tych stadach.

2. Warunkiem odstąpienia od zabicia wszystkich świń w stadach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest ich utrzymywanie w całkowitej izolacji od innych stad świń w gospodarstwie, a zwłaszcza zapewnienie odrębnej obsługi, oddzielnych pomieszczeń, ich wyposażenia oraz sprzętu używanego przy utrzymywaniu świń, w szczególności do karmienia i pojenia.

3. Powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) określa sposób postępowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1;
- 2) niezwłocznie przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii informację o wystąpieniu przypadków, o których mowa w ust. 1.

4. Wojewódzki lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2, powiadamia o tym niezwłocznie Głównego Lekarza Weterynarii.

5. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o wystąpieniu przypadków, o których mowa w ust. 1.

§ 6. 1. W gospodarstwach uznanych w wyniku dochodzenia epizootycznego za gospodarstwa kontaktowe, powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) pobiera, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki od świń zabitych, w celu stwierdzenia albo wykluczenia choroby;
- 2) stosuje środki, o których mowa w:
 - a) § 3 — do dnia wykluczenia choroby,
 - b) § 4, jeżeli wymaga tego sytuacja epizootyczna, w tym pobiera odpowiednią liczbę próbek do badań laboratoryjnych w celu stwierdzenia albo wykluczenia obecności wirusa choroby w gospodarstwie kontaktowym.

2. Kryteria oraz czynniki ryzyka, które są uwzględniane przez powiatowego lekarza weterynarii przy podejmowaniu decyzji o zabiciu świń w gospodarstwach kontaktowych, są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Jeżeli wyniki dochodzenia epizootycznego wskazują, że choroba mogła zostać przeniesiona z lub do gospodarstw położonych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie przekazuje tę informację wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, powiadamia o tym niezwłocznie Głównego Lekarza Weterynarii.

3. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie powiadamia o sytuacji, o której mowa w ust. 1, Komisję Europejską oraz właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, z których lub do których mogła zostać przeniesiona choroba.

§ 8. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku wyznaczenia ogniska choroby, określa obszar:

- 1) zapowietrzony, o promieniu co najmniej 3 km wokół ogniska choroby;
- 2) zagrożony, o promieniu co najmniej 10 km wokół ogniska choroby.

2. Obszar zapowietrzony i zagrożony określa się, uwzględniając:

- 1) wyniki dochodzenia epizootycznego;
- 2) warunki geograficzne, biorąc pod uwagę granice naturalne lub sztuczne;
- 3) lokalizację i odległości pomiędzy gospodarstwami, w których są utrzymywane świnię;
- 4) drogi przemieszczania świń;

5) lokalizację rzeźni oraz miejsc, w których świnie mogą być zabijane lub poddawane ubojowi;

6) środki transportu i sprzęt wykorzystywany do przemieszczenia świń w tych obszarach, w szczególności transportowanych do rzeźni, oraz liczbę osób nadzorujących to przemieszczenie.

3. Jeżeli przy określaniu obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego obszar ten przekracza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i obejmuje terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z właściwymi organami tego państwa w celu określenia tego obszaru.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewoda albo minister właściwy do spraw rolnictwa podaje do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób na danym terenie informację o ograniczeniach i zagrożeniach związanych z wystąpieniem choroby.

§ 9. 1. Powiatowy lekarz weterynarii sporządza niezwłocznie w obszarze zapowietrzonym spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane świnie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w terminie 7 dni od dnia określenia obszaru zapowietrzonego:

- 1) przeprowadza badanie kliniczne wszystkich świń utrzymywanych w gospodarstwach objętych spisem;
- 2) kontroluje prawidłowość oznakowania świń i prowadzenia księgi rejestracji.

§ 10. 1. W obszarze zapowietrzonym powiatowy lekarz weterynarii:

1) zakazuje:

- a) wywożenia świń oraz materiału biologicznego świń z gospodarstwa,
- b) transportu świń po drogach publicznych lub prywatnych, z wyłączeniem dróg w gospodarstwie, jeżeli jest to konieczne;

2) nakazuje:

- a) niezwłoczne czyszczenie i odkażenie środków transportu oraz sprzętu używanego do transportu:
 - zwierząt,
 - tusz i zwłok zwierząt,
 - pasz,
 - nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu,
 - ściółki,
 - przedmiotów,które mogły zostać skażone wirusem choroby,

b) zachowanie zasad higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania choroby, w szczególności odkażanie rąk i obuwia przez

osoby wchodzące do gospodarstwa lub z niego wychodzące,

c) niezwłoczne powiadamianie go przez posiadaczy świń o wszystkich przypadkach padnięcia świń lub wystąpienia choroby w gospodarstwie.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża pisemną zgodę na:

- 1) wprowadzanie do gospodarstwa lub wyprowadzanie z gospodarstwa zwierząt z gatunków innych niż świnie;
- 2) ponowne użycie środka transportu po sprawdzeniu, że czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, zostały przeprowadzone w sposób prawidłowy.

3. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. b nie stosuje się do drogowego lub kolejowego transportu świń bez rozładunku lub postojów w obszarze zapowietrzonym, a także do transportu świń pochodzących spoza obszaru zapowietrzonego, przewożonych w celu niezwłocznego poddania ich ubojowi w rzeźni znajdującej się w tym obszarze.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, po upływie 30 dni od dnia zakończenia wstępnego czyszczenia i odkażenia we wszystkich ogniskach choroby, może odstąpić od zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, i wyrazić zgodę na wywóz świń z gospodarstwa bezpośrednio do:

- 1) wyznaczonej przez niego rzeźni, w celu niezwłocznego poddania ich ubojowi, przy czym, jeżeli jest to możliwe — do rzeźni znajdującej się w obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym; tusze świń przetwarzają się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;
- 2) zakładu prowadzącego działalność w zakresie przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w celu niezwłocznego zabicia tych świń; zwłoki świń przetwarzają się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii;
- 3) innych miejsc znajdujących się w obszarze zapowietrzonym, jeżeli jest to konieczne; przepisy § 5 ust. 3 pkt 2 oraz ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

5. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę, o której mowa w ust. 4, jeżeli:

- 1) przeprowadził w gospodarstwie badanie kliniczne świń, w tym wszystkich świń, które mają być wywiezione, obejmujące zwłaszcza dokonanie pomiaru temperatury ich ciała, oraz stwierdził prawidłowe oznakowanie świń i prowadzenie księgi rejestracji;
- 2) pobrał od świń przeznaczonych do uboju lub zabicia, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki do badań w celu wykrycia albo wykluczenia choroby;

3) na podstawie badań, o których mowa w pkt 1 i 2, nie stwierdził choroby.

6. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii wyraził zgodę, o której mowa w ust. 4:

- 1) świnie przewozi się w zaplombowanych przez tego lekarza środkach transportu;
- 2) po zakończeniu transportu środki transportu i sprzęt użyty do transportu świń niezwłocznie czyści się i odkaża.

7. Jeżeli powiatowy lekarz weterynarii wyraził zgodę, o której mowa w ust. 4 pkt 1:

- 1) lekarz ten informuje powiatowego lekarza weterynarii, właściwego ze względu na miejsce położenia rzeźni, o planowanym terminie przywozu świń;
- 2) powiatowy lekarz weterynarii, właściwy ze względu na miejsce położenia rzeźni, informuje tego lekarza o przywozie świń do rzeźni.

8. W rzeźni:

- 1) świnie, o których mowa w ust. 4 pkt 1, są przetrzymywane i poddawane ubojowi oddzielnie od innych świń;
- 2) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie przed- i poubojowe, ze szczególnym uwzględnieniem występowania objawów klinicznych lub zmian patologicznych wskazujących na chorobę.

9. Mięso pozyskane ze świń, o których mowa w ust. 4 pkt 1, jest:

- 1) znakowane znakiem określonym w przepisach o produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom;
- 2) przetwarzane w zakładzie wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, w sposób określony w przepisach, o których mowa w pkt 1;
- 3) przewożone w środkach transportu zaplombowanych przez powiatowego lekarza weterynarii, w przypadku transportu do zakładu, o którym mowa w pkt 2.

§ 11. Jeżeli środki, o których mowa w § 10 ust. 1 i 2, są utrzymywane powyżej 30 dni z powodu wystąpienia kolejnych ognisk choroby lub jeżeli jest to uzasadnione dobrostanem zwierząt lub problemami w utrzymywaniu świń, powiatowy lekarz weterynarii, na wniosek posiadacza świń, może wyrazić zgodę na wywóz świń z gospodarstwa bezpośrednio do:

- 1) wyznaczonej przez niego rzeźni, w celu niezwłocznego poddania ich ubojowi, przy czym, jeżeli jest to możliwe — do rzeźni znajdującej się w obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym; tusze świń przetwarzają się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii, w sposób określony w przepisach o produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego

wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom;

- 2) zakładu prowadzącego działalność w zakresie przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w celu niezwłocznego zabicia tych świń; zwłoki świń przetwarzają się w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE;
- 3) innych miejsc znajdujących się w obszarze zapowietrzonym; przepisy § 5 ust. 3 pkt 2 oraz ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. Przepisy § 10 i 11 stosuje się w obszarze zapowietrzonym, co najmniej do dnia:

- 1) zakończenia czyszczenia i odkażania przeprowadzonego we wszystkich ogniskach choroby;
- 2) uzyskania u świń we wszystkich gospodarstwach wyników badań klinicznych i laboratoryjnych, przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną, wykluczających zakażenie wirusem choroby.

2. Badania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się po upływie 30 dni od dnia zakończenia wstępnego czyszczenia i odkażania we wszystkich ogniskach choroby.

§ 13. 1. W obszarze zagrożonym:

- 1) sporządza się spis wszystkich gospodarstw, w których są utrzymywane świnie;
- 2) środki określone w § 10 ust. 1 i ust. 3—9 stosuje się odpowiednio, co najmniej do dnia:
 - a) zakończenia czyszczenia i odkażania przeprowadzonego we wszystkich ogniskach choroby,
 - b) uzyskania u świń we wszystkich gospodarstwach wyników badań klinicznych i laboratoryjnych, przeprowadzonych zgodnie z instrukcją diagnostyczną, wykluczających zakażenie wirusem choroby.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wyraża zgodę na przywożenie do gospodarstwa lub wywożenie z gospodarstwa zwierząt z gatunków innych niż świnie w terminie 7 dni od dnia określenia obszaru zagrożonego.

3. W obszarze zagrożonym termin, o którym mowa w:

- 1) § 10 ust. 4 — wynosi 21 dni;
- 2) § 12 ust. 2 — wynosi 20 dni.

§ 14. 1. Czynności związane z zabijaniem świń przeprowadza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii w sposób wykluczający przetrwanie i rozprzestrzenianie wirusa choroby, a czynności związane z czyszczeniem, odkażaniem, dezynsekcją i deratyzacją przeprowadza się ponadto zgodnie z wytycznymi powiatowego lekarza weterynarii.

2. Warunki i sposoby przeprowadzania czyszczenia i odkażania są określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 15. 1. Ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii jako ognisko choroby, które może nastąpić po upływie 30 dni od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania w tym gospodarstwie, odbywa się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii.

2. Ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii jako ognisko choroby, w którym świnie są utrzymywane na otwartym terenie, rozpoczyna się od wprowadzenia świń, które zostały zbadane i nie wykryto u nich obecności przeciwciał przeciwko wirusowi choroby, lub pochodzących z gospodarstw nieobjętych ograniczeniami związanymi z chorobą.

3. Powiatowy lekarz weterynarii, po upływie 40 dni od dnia wprowadzenia do gospodarstwa świń, o których mowa w ust. 2, pobiera od tych świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki do badań serologicznych mających na celu stwierdzenie albo wykluczenie obecności przeciwciał przeciwko wirusowi choroby.

4. Pełne ponowne umieszczenie świń w gospodarstwie, o którym mowa w ust. 2, jest dopuszczalne w przypadku, gdy badania, o których mowa w ust. 3, nie wykazały u żadnej ze świń obecności przeciwciał przeciwko wirusowi choroby.

5. Ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie innym niż gospodarstwo, o którym mowa w ust. 2:

- 1) przeprowadza się w sposób określony w ust. 2—4 albo
- 2) polega na całkowitym odnowieniu stada z zachowaniem następujących warunków:
 - a) wszystkie świnie są przywożone, w okresie 20 dni od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania w tym gospodarstwie, z gospodarstw nieobjętych ograniczeniami związanymi z chorobą,
 - b) po upływie 40 dni od dnia ostatniego wprowadzenia świń, o których mowa w lit. a, powiatowy lekarz weterynarii pobiera od tych świń, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, próbki do badań serologicznych mających na celu stwierdzenie albo wykluczenie obecności przeciwciał przeciwko wirusowi choroby.

6. Niedopuszczalne jest przemieszczanie świń poza gospodarstwo, o którym mowa w ust. 2 i 5, przed uzyskaniem wyników badań serologicznych, wykluczających obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby.

7. Powiatowy lekarz weterynarii, uwzględniając sytuację epizootyczną, może wyrazić zgodę na inny sposób umieszczania świń w gospodarstwie, wyznaczonym jako ognisko choroby, jeżeli upłynęło 6 miesięcy

od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania w tym gospodarstwie.

§ 16. 1. Przepisów § 3—7 i 9—15 nie stosuje się do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia choroby w rzeźni lub w środkach transportu.

2. Przepisów § 3—15 nie stosuje się do przypadków podejrzenia lub stwierdzenia choroby u dzików.

§ 17. 1. W przypadku podejrzenia wystąpienia choroby w rzeźni lub środkach transportu, powiatowy lekarz weterynarii podejmuje niezwłocznie, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, czynności mające na celu wykrycie albo wykluczenie choroby.

2. W przypadku stwierdzenia choroby w rzeźni lub w środkach transportu, powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) nakazuje i nadzoruje:
 - a) niezwłoczne zabicie wszystkich świń znajdujących się na terenie rzeźni lub w środkach transportu,
 - b) przetworzenie, w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE, tusz, zwłok, mięsa i produktów ubocznych:
 - pozyskanych ze świń podejrzanych o chorobę lub zakażenie, chorych lub zakażonych,
 - skażonych lub podejrzanych o skażenie,
 - c) czyszczenie i odkażenie budynków, sprzętu i wyposażenia oraz środków transportu;
- 2) przeprowadza dochodzenie epizootyczne;
- 3) poddaje izolat wirusa choroby badaniom laboratoryjnym, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, w celu określenia typu genetycznego wirusa choroby;
- 4) zakazuje wprowadzenia do rzeźni lub środków transportu zwierząt przeznaczonych do uboju lub ich transportu, przed upływem co najmniej 24 godzin od zakończenia czyszczenia i odkażania.

3. Przepisy § 6, w przypadku stwierdzenia choroby w rzeźni lub w środkach transportu, stosuje się w gospodarstwach:

- 1) z których pochodzą:
 - a) świnie podejrzane o chorobę lub zakażenie, chore lub zakażone,
 - b) tusze i zwłoki świń, o których mowa w lit. a,
 - c) skażone tusze świń,
- 2) kontaktowych w stosunku do gospodarstw, o których mowa w pkt 1

— chyba że na podstawie dochodzenia epizootycznego powiatowy lekarz weterynarii stwierdzi konieczność zastosowania innych środków.

§ 18. 1. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu choroby u dzików niezwłocznie:

- 1) powiadamia posiadaczy świń i myśliwych o podejrzeniu choroby u dzików;
- 2) podejmuje czynności mające na celu wykrycie albo wykluczenie choroby, w szczególności przeprowadza badanie poubojowe lub sekcyjne odstrzelonych lub padłych dzików oraz przesyła do badań laboratoryjnych próbki pobrane ze wszystkich odstrzelonych lub padłych dzików.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po stwierdzeniu choroby u dzików na obszarze, na którym nie stosuje się środków zwalczania choroby u dzików, podejmuje niezwłocznie następujące czynności:

- 1) zwraca się, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, z pisemną prośbą do Głównego Lekarza Weterynarii, o zwołanie posiedzenia Rady Sanitarno-Epizootycznej;
- 2) wyznacza ognisko choroby oraz określa obszar, na którym po stwierdzeniu jednego albo większej liczby przypadków choroby stosuje się środki zwalczania choroby określone w ust. 4 i 5 lub w § 19.

3. Obszar, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, określa się, uwzględniając:

- 1) wyniki przeprowadzonego dochodzenia epizootycznego;
- 2) wielkość populacji dzików na danym obszarze;
- 3) geograficzne rozprzestrzenienie choroby;
- 4) drogi przemieszczania dzików oraz istnienie naturalnych lub sztucznych barier dla przemieszczania się dzików.

4. Powiatowy lekarz weterynarii w obszarze, o którym mowa w ust. 2 pkt 2:

- 1) przeprowadza badania wszystkich świń chorych oraz padłych;
- 2) przeprowadza, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, badania wszystkich dzików odstrzelonych lub padłych, w celu wykrycia albo wykluczenia choroby;
- 3) wysyła próbki pobrane, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, od świń lub dzików do badań laboratoryjnych, w celu określenia typu genetycznego wirusa choroby;
- 4) nakazuje:
 - a) posiadaczom świń sporządzenie oraz uaktualnianie spisu wszystkich świń w gospodarstwie, z określeniem kategorii wiekowych i hodowlanych tych świń, który jest udostępniany do wglądu powiatowemu lekarzowi weterynarii; w gospodarstwach, w których świnie są utrzymywane na otwartym terenie, pierwszy spis może być sporządzony na podstawie danych szacunkowych,
 - b) używanie wskazanych przez niego produktów biobójczych przy wejściach i wyjściach, wjaz-

dach i wyjazdach z gospodarstwa oraz z pomieszczeń, w których są utrzymywane świnie,

- c) osobom mającym kontakt z dzikami zachowanie zasad higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania choroby, w szczególności odkażanie rąk i obuwia,
 - d) przetworzenie, w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE, zwłok, tusz oraz mięsa pozyskanego ze świń lub dzików, u których wyniki badań, o których mowa w pkt 3, wykazały zakażenie wirusem choroby,
 - e) przetworzenie, w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE, produktów ubocznych pochodzących od świń lub dzików;
- 5) zakazuje:
- a) wyprowadzania świń z pomieszczeń, w których są utrzymywane, lub nakazuje utrzymywanie ich w miejscu wykluczającym bezpośredni lub pośredni kontakt z dzikami,
 - b) przywożenia i wywożenia, bez uzyskania jego zgody, świń z gospodarstwa,
 - c) wnoszenia i wwożenia do gospodarstwa tusz i zwłok dzików oraz ich części, a także materiałów lub przedmiotów, które mogły zostać skażone wirusem choroby,
 - d) wprowadzania świń na rynek oraz umieszczania materiału biologicznego świń na rynku,
 - e) wprowadzania mięsa dzików na rynek, w przypadku gdy badania, o których mowa w pkt 2, wykluczą obecność wirusa choroby,
 - f) wstępu osobom mającym kontakt z dzikami do gospodarstw, w których są utrzymywane świnie.

5. Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej w celu określenia środków zwalczania choroby, jeżeli zostanie ona stwierdzona na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej graniczącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 19. 1. Główny Lekarz Weterynarii w terminie 90 dni od dnia stwierdzenia choroby u dzików na obszarze, na którym nie stosuje się środków zwalczania choroby u dzików, przedstawia Komisji Europejskiej do zatwierdzenia plan środków stosowanych przy zwalczaniu choroby na obszarze, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2, w tym w gospodarstwach znajdujących się na tym obszarze, zwany dalej „planem zwalczania”.

2. Środki zawarte w planie zwalczania są stosowane zamiast środków określonych w § 18 od dnia, w którym plan zwalczania został zatwierdzony przez Komisję Europejską.

3. Główny Lekarz Weterynarii podaje do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu informację o zatwierdzeniu przez Komisję Europejską planu zwalczania.

4. Plan zwalczania zawiera zwłaszcza informacje o:
- 1) wynikach przeprowadzonego dochodzenia epizootycznego oraz badań, o których mowa w § 18 ust. 4 pkt 1—3;
 - 2) geograficznym rozprzestrzenieniu choroby;
 - 3) obszarze, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2;
 - 4) organizacji współpracy między biologami, myśliwymi, organizacjami łowieckimi, służbami ochrony przyrody i służbami weterynaryjnymi w zakresie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt;
 - 5) akcji informacyjnej prowadzonej przez organy Inspekcji Weterynaryjnej w celu zapoznania myśliwych ze środkami, określonymi w planie zwalczania, jakie powinni stosować;
 - 6) sposobach ustalania liczby i lokalizacji metapopulacji dzików na obszarze i wokół obszaru, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2;
 - 7) szacunkowej liczbie dzików oraz wielkości ich metapopulacji na obszarze i wokół obszaru, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2;
 - 8) skali zakażenia wirusem choroby populacji dzików ustalonej na podstawie:
 - a) badań, w tym badań laboratoryjnych, dzików odstrzelonych lub padłych,
 - b) dochodzenia epizootycznego, z uwzględnieniem podziału na kategorie wiekowe dzików;
 - 9) środkach podjętych w celu ograniczenia:
 - a) rozprzestrzeniania choroby związanego z przemieszczaniem dzików oraz kontaktami między metapopulacjami dzików, w tym zakazie polowań na dziki,
 - b) części populacji dzików, która nie ma odporności na wirusa choroby, w szczególności warchlaków;
 - 10) środkach, jakie powinni stosować myśliwi, aby uniknąć rozprzestrzeniania choroby;
 - 11) sposobie postępowania z odstrzelonymi lub padłymi dzikami, w tym:
 - a) przetworzeniu, w sposób określony w rozporządzeniu 1774/2002/WE:
 - zwłok, tusz oraz mięsa pozyskanego z dzików, u których wyniki badań przeprowadzonych przez powiatowego lekarza weterynarii, zgodnie z instrukcją diagnostyczną, wykazały obecność wirusa choroby,
 - produktów ubocznych pochodzących z dzików,
 - b) zakazie wprowadzania mięsa dzików na rynek, w przypadku gdy wyniki badań, o których mowa w lit. a tiret pierwsze, wykluczyły obecność wirusa choroby;
 - 12) dochodzeniu epizootycznym przeprowadzanym w odniesieniu do każdego odstrzelonego lub padłego dzika, które pozwoli na ustalenie co najmniej:
 - a) obszaru, w którym dzik został odstrzelony lub padł,
 - b) daty odstrzelenia lub znalezienia padłego dzika,
 - c) osoby, która odstrzeliła lub znalazła padłego dzika,
 - d) wieku i płci dzika,
 - e) objawów przed odstrzeleniem — w przypadku odstrzelenia dzika,
 - f) stanu zwłok — w przypadku znalezienia padłego dzika,
 - g) obecności wirusa choroby, na podstawie wyników badań laboratoryjnych;
 - 13) przeprowadzanych kontrolach i środkach stosowanych w gospodarstwach znajdujących się na obszarze lub, jeżeli to konieczne, wokół obszaru, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2, w tym:
 - a) kontroli przemieszczania zwierząt na tym obszarze, z tego i do tego obszaru,
 - b) zakazie przemieszczania świń oraz materiału biologicznego świń z tego obszaru, w celu umieszczenia na rynku;
 - 14) okolicznościach uzasadniających uchylenie środków mających na celu zwalczanie choroby na obszarze, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2, oraz w gospodarstwach znajdujących się na tym obszarze;
 - 15) podmiocie odpowiedzialnym za nadzór i koordynację realizacji planu zwalczania;
 - 16) sposobie dokonywania przez Radę Sanitarno-Epizootyczną regularnej oceny wyników realizacji planu zwalczania;
 - 17) środkach podjętych po upływie co najmniej 12 miesięcy od dnia stwierdzenia ostatniego przypadku choroby dzików na obszarze, o którym mowa w § 18 ust. 2 pkt 2, mających na celu ocenę skuteczności zwalczania choroby.
5. Środki, o których mowa w ust. 4 pkt 17, polegające na zastosowaniu zwłaszcza środków określonych w ust. 4 pkt 8, 11 i 12, są stosowane co najmniej przez 12 miesięcy.
6. Zmiany lub uzupełnienia dokonywane w planie zwalczania są zatwierdzane przez Komisję Europejską.
7. Główny Lekarz Weterynarii przesyła do Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich Unii Europejskiej, co 6 miesięcy, sprawozdanie o sytuacji epizootycznej oraz o wynikach realizacji planu zwalczania.

§ 20. 1. W przypadku stwierdzenia choroby u świń oraz gdy sytuacja epizootyczna wskazuje na zagrożenie jej rozprzestrzeniania, dopuszcza się wprowadzenie szczepień interwencyjnych.

2. Kryteria oraz czynniki ryzyka, które są uwzględniane przez Głównego Lekarza Weterynarii przy podejmowaniu decyzji o wprowadzeniu szczepień interwencyjnych u świń, są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 21. 1. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o podjęciu decyzji, o której mowa w § 20 ust. 2, oraz przedstawia tej Komisji do zatwierdzenia plan szczepień interwencyjnych świń, który zawiera zwłaszcza informacje o:

- 1) sytuacji epizootycznej, która doprowadziła do konieczności wprowadzenia szczepień interwencyjnych;
- 2) obszarze geograficznym i liczbie gospodarstw, gdzie są utrzymywane świny, w których zostaną wprowadzone szczepienia interwencyjne;
- 3) szacunkowej liczbie świń, które zostaną zaszczepione, z określeniem kategorii wiekowych i hodowlanych tych świń;
- 4) rodzaju szczepionki, jaka ma zostać użyta;
- 5) czasie trwania szczepień interwencyjnych;
- 6) sposobie trwałego znakowania oraz rejestracji zaszczepionych świń;
- 7) szczegółowym określeniu warunków przemieszczania świń lub produktów z nich pozyskanych;
- 8) kryteriach, które zostały wzięte pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o wprowadzeniu szczepień interwencyjnych lub środków określonych w § 4 w gospodarstwach kontaktowych;
- 9) opisie badań klinicznych i laboratoryjnych przeprowadzonych w gospodarstwach objętych szczepieniami interwencyjnymi oraz w innych gospodarstwach znajdujących się na obszarze tych szczepień, zwłaszcza jeżeli mają zostać użyte szczepionki znakowane.

2. Zmiany lub uzupełnienia dokonywane w planie szczepień interwencyjnych świń są zatwierdzane przez Komisję Europejską.

§ 22. 1. Na obszarze szczepień interwencyjnych, oprócz środków stosowanych na obszarach zapowietrzonym i zagrożonym:

- 1) zakazuje się:
 - a) wywożenia świń z obszaru szczepień interwencyjnych, z wyjątkiem transportu do:
 - wyznaczonej przez powiatowego lekarza weterynarii rzeźni znajdującej się na obszarze szczepień interwencyjnych lub w pobliżu tego obszaru, w celu niezwłocznego poddania

ich ubojowi; tusze świń przetwarza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii,
— zakładu prowadzącego działalność w zakresie przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w celu niezwłocznego zabicia tych świń; zwłoki świń przetwarza się pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii,

- b) wyprowadzania z gospodarstwa świń, u których wyniki badań serologicznych wykazały obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby, z wyłączeniem bezpośredniego transportu do rzeźni w celu niezwłocznego poddania ich ubojowi,
- c) pobierania materiału biologicznego od świń, o których mowa w lit. b,
- d) wyprowadzania z gospodarstwa prosiąt pochodzących od macior, u których wyniki badań serologicznych wykazały obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby, z wyjątkiem bezpośredniego transportu tych prosiąt do:
 - rzeźni w celu niezwłocznego poddania ich ubojowi,
 - wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii gospodarstwa, z którego następnie zostaną bezpośrednio przetransportowane do rzeźni w celu niezwłocznego poddania ich ubojowi,
 - gospodarstwa, po uzyskaniu u nich wyniku badania serologicznego wykluczającego obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby;

2) przepisy § 10 ust. 9 stosuje się odpowiednio;

3) niszczy się materiał biologiczny świń, które mają być zaszczepione, pobrany w okresie 30 dni przed rozpoczęciem wykonywania szczepień interwencyjnych.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, stosuje się na obszarze szczepień interwencyjnych przez okres co najmniej 6 miesięcy od dnia zakończenia wykonywania tych szczepień.

3. Główny Lekarz Weterynarii, przed zatwierdzeniem przez Komisję Europejską planu szczepień interwencyjnych, może podjąć decyzję o wprowadzeniu szczepień interwencyjnych u świń, jeżeli:

- 1) plan szczepień interwencyjnych:
 - a) zawiera informacje określone w § 21,
 - b) został wraz z decyzją o jego wprowadzeniu zgłoszony Komisji Europejskiej przed rozpoczęciem wykonywania szczepień interwencyjnych;
- 2) wszystkie świny w gospodarstwie, w którym zostaną wprowadzone szczepienia interwencyjne, zostaną zabite lub poddane ubojowi w zakładach, o których mowa w § 22 ust. 1 pkt 1 lit. a, niezwłocznie po zakończeniu wykonywania szczepień;

3) sposób postępowania ze świeżym mięsem pozyskanym ze świń jest zgodny ze sposobem określonym w § 10 ust. 9.

§ 23. Środki, o których mowa w § 22 ust. 1, mogą zostać uchylone, gdy:

- 1) wszystkie świny w gospodarstwach, gdzie wprowadzono szczepienia interwencyjne, zostały zabite lub poddane ubojowi w zakładach, o których mowa w § 22 ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) sposób postępowania z mięsem pozyskanym ze świń szczepionych jest zgodny ze sposobem określonym w § 10 ust. 9;
- 3) we wszystkich gospodarstwach, w których były utrzymywane szczepione świny, przeprowadzono czyszczenie i odkażanie w sposób określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 4) ponowne umieszczenie świń w gospodarstwie, w którym wprowadzono szczepienia interwencyjne, nastąpiło po upływie co najmniej 10 dni od dnia zakończenia czyszczenia i odkażania gospodarstwa po zabiciu lub poddaniu ubojowi świń;
- 5) po ponownym umieszczeniu, świny we wszystkich gospodarstwach na obszarze szczepień interwencyjnych zostały poddane badaniom klinicznym i laboratoryjnym w celu wykrycia albo wykluczenia wirusa choroby; w przypadku świń ponownie umieszczanych w gospodarstwach, gdzie były wprowadzone szczepienia, badania mogą być przeprowadzone po upływie co najmniej 40 dni od dnia ponownego umieszczenia; w tym czasie świń nie wywozi się z tych gospodarstw.

§ 24. 1. Można odstąpić od stosowania środków, określonych w § 22 ust. 1, przez okres, o którym mowa w § 22 ust. 2, po spełnieniu następujących warunków:

- 1) plan szczepień interwencyjnych został zatwierdzony przez Komisję Europejską;
- 2) Główny Lekarz Weterynarii przedstawił Komisji Europejskiej wniosek o wyrażenie zgody na odstąpienie od stosowania środków określonych w § 22 ust. 1, wraz z obszernym sprawozdaniem zawierającym raport z wykonania szczepień interwencyjnych świń, wyników szczepień oraz ogólnej sytuacji epizootycznej;
- 3) została przeprowadzona kontrola wykonania szczepień interwencyjnych, w sposób określony w art. 55 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

2. Odstąpienie od środków, o których mowa w § 22 ust. 1, jest możliwe po:

- 1) uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej, o której mowa w ust. 1 pkt 2;

2) przeprowadzeniu analizy ryzyka związanej z rozprzestrzenieniem wirusa choroby poprzez przemieszczanie lub wprowadzanie na rynek zaszczipionych świń, ich potomstwa lub produktów z nich pozyskanych.

§ 25. 1. W przypadku wystąpienia choroby u dzików oraz jeżeli istnieje zagrożenie dalszego rozprzestrzeniania choroby, dopuszcza się wprowadzenie szczepień interwencyjnych dzików.

2. Główny Lekarz Weterynarii przedstawia Komisji Europejskiej plan szczepień interwencyjnych dzików, który zawiera zwłaszcza informacje o:

- 1) sytuacji epizootycznej, która doprowadziła do konieczności wprowadzenia szczepień interwencyjnych;
- 2) obszarze, będącym częścią obszaru zapowietrzonego, określonego w sposób, o którym mowa w § 18 ust. 3, w którym mają zostać wprowadzone szczepienia interwencyjne;
- 3) rodzaju szczepionki;
- 4) działaniach podjętych w celu zaszczepienia warchlaków;
- 5) sposobie wykonywania szczepień interwencyjnych;
- 6) przewidywanym czasie trwania szczepień interwencyjnych;
- 7) przybliżonej liczbie dzików, które mają zostać zaszczepione;
- 8) środkach stosowanych w celu uniknięcia:
 - a) znaczących zmian populacji dzików,
 - b) ewentualnego przeniesienia wirusa szczepionkowego na świny utrzymywane w gospodarstwach na obszarze szczepień dzików;
- 9) oczekiwanych wynikach wprowadzonych szczepień interwencyjnych oraz kryteriach, które będą brane pod uwagę przy kontroli skuteczności tych szczepień;
- 10) organie odpowiedzialnym za nadzór nad wykonywaniem szczepień interwencyjnych;
- 11) możliwości oceny wyników wykonanych szczepień interwencyjnych przez Radę Sanitarno-Epizootyczną.

3. Zmiany lub uzupełnienia dokonywane w planie szczepień interwencyjnych dzików są zatwierdzane przez Komisję Europejską.

4. Główny Lekarz Weterynarii zapewnia spójność między planami szczepień interwencyjnych i środkami stosowanymi w Rzeczypospolitej Polskiej oraz w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeżeli obszar szczepień interwencyjnych dzików znajduje się

w pobliżu granicy z innym państwem członkowskim Unii Europejskiej, w którym stosuje się środki mające na celu zwalczanie choroby u dzików.

5. Główny Lekarz Weterynarii przesyła Komisji Europejskiej oraz właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, co 6 miesięcy, sprawozdanie z wyników wprowadzonych szczepień interwencyjnych u dzików.

§ 26. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 października 2004 r. w sprawie zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz. U. Nr 231, poz. 2324).

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *M. Zagórski*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2006 r. (poz. 17)

Załącznik nr 1

KRYTERIA ORAZ CZYNNIKI RYZYKA, KTÓRE SĄ UWZGLĘDNIANE PRZEZ POWIATOWEGO LEKARZA WETERYNARII PRZY PODEJMOWANIU DECYZJI O ZABICIU ŚWIŃ W GOSPODARSTWACH KONTAKTOWYCH

Kryteria oraz czynniki ryzyka	Decyzja	
	za zabiciem	przeciwko zabiciu
Objawy kliniczne wskazujące na chorobę w gospodarstwie kontaktowym	Tak	Nie
Przemieszczanie świń z ogniska choroby do gospodarstwa kontaktowego po dniu prawdopodobnego wprowadzenia wirusa choroby do zapowietrzonego gospodarstwa	Tak	Nie
Położenie gospodarstwa kontaktowego na obszarze o wysokim zagęszczeniu świń	Tak	Nie
Masowe lub nieznane rozprzestrzenienie wirusa choroby z ogniska choroby przed zastosowaniem środków zwalczania choroby	Tak	Nie
Położenie gospodarstwa kontaktowego w zasięgu 500 m ¹⁾ od ogniska choroby	Tak	Nie
Położenie gospodarstwa kontaktowego w pobliżu więcej niż jednego ogniska choroby	Tak	Nie
Duża liczba świń w ognisku choroby lub gospodarstwie kontaktowym	Tak	Nie

¹⁾ W przypadku obszarów o wysokim zagęszczeniu świń, przyjmuje się większą odległość.

Załącznik nr 2

WARUNKI I SPOSOBY PRZEPROWADZANIA CZYSZCZENIA I ODKAŻANIA

1. Powiatowy lekarz weterynarii:
 - 1) określa produkty biobójcze, jakie mają zostać użyte w celu zniszczenia wirusa choroby, oraz ich stężenia, uwzględniając:
 - a) skuteczność działania produktów biobójczych,
 - b) charakterystykę budynków, środków transportu lub przedmiotów, które mają być poddane odkażaniu;
 - 2) określa parametry techniczne dla stosowania środków czyszczących i produktów biobójczych, w szczególności ciśnienie, minimalną temperaturę i czas oddziaływania, mając na względzie zalecenia producenta;
 - 3) określa sposób usunięcia wody używanej do czyszczenia, mając na względzie uniemożliwienie rozprzestrzenienia wirusa choroby;

4) prowadzi dokumentację dotyczącą przeprowadzonych czynności związanych z czyszczeniem i odkażaniem.

2. Czyszczenie i odkażanie obejmuje w szczególności:

- 1) spryskanie produktami biobójczymi wszystkich miejsc, w których były utrzymywane świnię, oraz nasączenie tymi środkami legowisk i ściółki;
- 2) usunięcie nawozu naturalnego i ściółki oraz podanie ich obróbce w celu zniszczenia wirusa choroby;
- 3) demontaż lub usunięcie sprzętu i wyposażenia z pomieszczeń, w których były utrzymywane świnię;
- 4) usunięcie tłuszczu i brudu ze wszystkich odkażanych powierzchni przy użyciu środków odtłuszczających oraz zmycie ich wodą;
- 5) szorowanie oraz zmywanie odkażanych powierzchni przy użyciu produktów biobójczych pod ciśnieniem; środki te pozostawia się na odkażanych powierzchniach przez czas zalecany przez producenta, przy czym nie krócej niż przez 24 godziny; zmywanie przeprowadza się w sposób uniemożliwiający skażenie wcześniej zmytych powierzchni;
- 6) zmywanie odkażanych powierzchni przy użyciu wody pod ciśnieniem, po upływie okresu, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zniszczenie sprzętu, o którym mowa w pkt 3, oraz innego sprzętu, który mógł zostać skażony — jeżeli jego oczyszczenie lub odkażenie nie jest możliwe.

3. Obróbka, o której mowa w ust. 2 pkt 2, polega na:

- 1) kopcowaniu co najmniej przez 42 dni w celu biotermicznego odkażenia, po uprzednim spryskaniu produktami biobójczymi, albo na niszczeniu poprzez spalanie lub zakopanie — w przypadku obornika i ściółki;
- 2) przechowywaniu co najmniej przez 42 dni od dnia ostatniego dodania zakażonego materiału — w przypadku gnojowicy; powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na skrócenie okresu przechowywania gnojowicy, jeżeli została poddana innej obróbce zapewniającej zniszczenie wirusa choroby.

4. Warunki i sposoby przeprowadzania wstępnego czyszczenia i odkażania:

- 1) przed przystąpieniem do zabijania świń podejmuje się czynności niezbędne do wykluczenia lub ograniczenia rozprzestrzeniania wirusa choroby,

w szczególności zaopatruje się osoby dokonujące czyszczenia lub odkażania w sprzęt służący do przeprowadzenia odkażania, odpowiednią ilość odzieży ochronnej oraz wyłącza się wentylację w pomieszczeniach, w których świnię były utrzymywane;

- 2) wstępne czyszczenie i odkażanie przeprowadza się niezwłocznie po zabiciu wszystkich świń;
- 3) sprzęt używany przy zabijaniu świń czyści się i odkaża;
- 4) zwłoki zabitych świń odkaża się poprzez spryskanie ich produktami biobójczymi;
- 5) tusze świń, które mają być przetworzone, przewozi się w zakrytych oraz szczelnych pojemnikach;
- 6) krew oraz części zwłok zwierzęcych pozostałe w miejscu zabicia świń zbiera się i przetwarza wraz z tymi zwłokami;
- 7) niezwłocznie po usunięciu świń z miejsc, w których były one utrzymywane, miejsca te czyści się i odkaża w sposób określony w ust. 2;
- 8) przepis pkt 6 do miejsc, w których świnię były zabijane, stosuje się odpowiednio.

5. Końcowe czyszczenie i odkażanie przeprowadza się w następujący sposób:

- 1) usuwa się nawóz naturalny, ściółkę oraz poddaje się je obróbce w celu zniszczenia wirusa choroby, w sposób określony w ust. 3;
- 2) usuwa się tłuszcz i brud ze wszystkich odkażanych powierzchni przy użyciu środków odtłuszczających, a następnie zmywa się te środki przy użyciu wody;
- 3) zmywa się odkażane powierzchnie przy użyciu produktów biobójczych pod ciśnieniem; środki te pozostawia się na tych powierzchniach przez czas zalecany przez producenta, przy czym nie krócej niż przez 24 godziny; zmywanie przeprowadza się w sposób uniemożliwiający skażenie wcześniej zmytych powierzchni;
- 4) po upływie 7 dni od dnia zakończenia czynności, o których mowa w pkt 3, czynności, o których mowa w pkt 2 i 3, wykonuje się ponownie, a następnie zmywa się odkażane powierzchnie przy użyciu wody.

6. Powiatowy lekarz weterynarii może ustalić szczególne sposoby czyszczenia i odkażania w przypadku gospodarstw, w których świnię są utrzymywane na otwartym terenie.

7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do obróbki, o której mowa w ust. 2 pkt 2.

Załącznik nr 3

**KRYTERIA ORAZ CZYNNIKI RYZYKA, KTÓRE SĄ UWZGLĘDNIANE PRZEZ GŁÓWNEGO LEKARZA
WETERYNARII PRZY PODEJMOWANIU DECYZJI O WPROWADZENIU SZCZEPIEŃ INTERWENCYJNYCH
U ŚWIŃ**

Kryteria oraz czynniki ryzyka	Decyzja	
	za szczepieniem	przeciwko szczepieniu
Duża liczba ognisk choroby lub szybki wzrost zachorowań w poprzednich 10—20 dniach	Tak	Nie
Położenie gospodarstwa na obszarze o wysokim zagęszczeniu świń	Tak	Nie
Wysokie prawdopodobieństwo wyznaczenia kolejnych ognisk choroby na obszarze o wysokim zagęszczeniu świń w okresie następnym 2 miesięcy lub później	Tak	Nie
Brak możliwości przetworzenia zwłok zabitych świń	Tak	Nie

18

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 18 grudnia 2006 r.

w sprawie sposobu prowadzenia rejestru zakładów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego

Na podstawie art. 21 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) sposób prowadzenia:

a) rejestru zakładów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego, zwanego dalej „rejestrem zakładów”, obejmującego zakłady:

- które podlegają rejestracji, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”,

— zatwierdzone, zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004,

— prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną,

— prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej,

b) wykazu podmiotów prowadzących działalność rejestrowaną,

c) wykazu zatwierdzonych zakładów;

2) zakres danych i informacji objętych rejestrem zakładów oraz wykazami, o których mowa w pkt 1 lit. b i c.

§ 2. 1. Rejestr zakładów, oprócz informacji, o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, zawiera:

1) datę rozpoczęcia działalności w zakładzie;

2) weterynaryjny numer identyfikacyjny zakładu;

3) datę wpisu zakładu do rejestru zakładów;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).